

Droog hè!

Na hun huwelijk in 1908 gingen Evert Thomassen à Thuessink van der Hoop van Slochteren en Cateau Star Numan de Fraeylemaborg bewonen. Evert nam vanaf dat moment het beheer van het landgoed permanent op zich. Omdat het landgoed tot in 1913 gedeeld familiebezit bleef, voerde Evert regelmatig overleg met zijn moeder, broer en zussen. Daarbij informeerde hij de familie door elk kwartaal een handgeschreven verslag op te stellen over de *'toestand van de goederen in Slochteren'*.

Voor de jaren 1910, 1911 en 1912 zijn de originelen in het huisarchief bewaard. Twee van die verslagen bieden inhoudelijk gelegenheid voor een vergelijking tussen de weersomstandigheden in de afgelopen maanden en die in de zomer van 1911, met als thema: 'droogte'.

Bospark in gevaar?

In de zomer van 1911 was de borgheer ongerust over de mogelijke gevolgen van de aanhoudende droogte voor het bospark. Het gevaar op brand leek hem tamelijk groot. Daarom droeg hij opzichter "Baas" op driemaal per dag een knecht door het bos te laten lopen om eventuele brandhaarden op te sporen. Daarnaast vroeg Evert de lokale brigadier zo nauwkeurig mogelijk politie-toezicht te houden. En hij schreef naar de Heidemaatschappij in Arnhem om advies: moest hij het bos sluiten in verband met rokende wandelaars of niet? De HM adviseerde "ontkennend". Toch werd de kinderviering van Koninginnedag door de christelijke lagere school aangepast. De chocolade kookte men niet in het bos, maar in het schathuis. De rokende vaders hield men op verzoek van de borgheer nauwlettend in de gaten.

Veel schade door de droogte leek achteraf niet geleden, uitgezonderd het afsterven van enkele nieuw aangeplante berken en eiken.

Droogte doet groeien

De droogte bleek zelfs voordelig. Het baggeren van sloten en waterpartijen ging door de lage waterstanden met veel minder moeite gepaard dan normaliter, met als gevolg lagere loonkosten, terwijl het werk zelf in die zomer juist aanzienlijke hoeveelheden extra (gratis) "losse grond" opbracht.

Die grond liet Evert met paard en wagen naar het Slochterdiep brengen en per schip vervoeren naar de trekweg tussen Schaaphok en de Hamweg (Lageland). Aldaar werd de grond in de bermen aan de 'achterzijde' van de trekweg gestort. Door nieuwe bomen aan te planten in deze nieuwe (bos)grond leverde de trekweg op termijn weer rendabel kaphout op. Kortom, het neerslagtekort van 1911 bleek een natuurlijke en economische deugd.

Rook om niets?

Reageerde de borgheer achteraf gezien overdreven met zijn maatregelen, of was zijn ongerustheid terecht? Statistisch belandde 1911 in de top vijf van jaren met het grootste neerslagtekort in Nederland. De droogte kwam dus niet uit de lucht vallen, maar negatieve gevolgen bleven gelukkig uit. Daar steken we een sigaar bij op!

Top 5 droogste jaren*	Max. neerslagtekort
1976	361 mm
1959	352 mm
1911	328 mm
1921	321 mm
2022	318 mm

*Bron: KNMI. Zie voor berekeningswijze:

<https://www.knmi.nl/kennis-en-datacentrum/uitleg/droogte?>